

[Elbæk-Jessen.]

Smugkrovæsenet. Vi finder ogsaa, at Skærpelsen af Ansvarret for at drive Beværtning ved Bestyrer, saa at Ansvarret ogsaa paa hviler Bevillingshaveren, er et Fremskridt.

Kapitel VII indeholder Forbud mod Anvendelse af kvindeligt Serveringspersonale, Garderobe- eller Toiletbetjening under 18 Aar i Spiritusbeværtninger, og der gives Politiet Bemyndigelse til under visse Forhold at forbyde Anvendelsen af kvindeligt Personale til Servering, Garderobe- eller Toiletbetjening.

§ 26 indeholder ligeledes en Skærpelse af Forbudet mod Spiritusudskænkning i Foreninger, der ikke har Beværterbevilling, og det samme gælder Forsamlingshuse paa Landet; disse kan ikke erhverve almindelig Beværterbevilling med Ret til Udskænkning af stærke Drikke. Der er absolut ingen Trang til Spiritusudskænkning i Forsamlingshuse, og der er ingen Grund dertil. Det er nu bevist mangfoldige Gange, at Ungdommen kan holde Fæst uden Spiritus. Det er ogsaa bevist, at al Slags Idræt og Gymnastik kan drives uden Spiritus, saa det er udmærket, at det er taget med her, at der ikke kan gives Beværterbevilling til Forsamlingshuse. Det er ogsaa godt, at det er forbudt at udbetale Arbejdsløn paa Beværtninger, Gæstgiverier og Marketenderier.

Alle disse skærpede Bestemmelser finder vi paa sin Plads ud fra den Betragtning, at Beværter- og Gæstgiveribevillinger samt Handel med stærke Drikke er et Monopol, som Staten kan give vedkommende. Derfor er det Statens Pligt at paase, at dette Monopol ikke misbruges. Samtidig er der dog Anledning til at fremhæve, at der rundt omkring paa Land og i By findes talrige af disse Monopolindehavere, altsaa Indhavere af Beværtninger og Gæstgiverier, som med Forstaaelse og ligelig Hensyntagen til Kundene og til de mange Lovparagraffer forvalter deres Forretning paa en smuk og forsvarelig Maade. Men disse Bevillingshavere rammer de her omtalte skærpede Bestemmelser ikke.

Her melder sig Spørgsmaalet om Beværterlovens Overholdelse, og dér er det vort Syn, at naar en Lov er givet her fra Rigsdagen under fuldt Ansvar, da bør den overholdes, det tjener alle Parter bedst. Det kan have Vanskeligheder som f. Eks. ved Smugkroer, saaledes som det er omtalt, man skal maaske have et Ædruelighedspoliti, og der kan maaske være andre Veje, men naar der vedtages en Lov, da bør den overholdes.

Men det foreliggende Lovforslag inde-

holder ogsaa nogle Bestemmelser, som vi ikke kan tiltræde. Det gælder saaledes Bestemmelsen om, at Natbeværtninger faar Lov til at lukke Gæster ind til Kl. 1 i Stedet for som nu til Kl. 12. Vi finder en saadan Bestemmelse ganske unødvendig, og den vil i hvert Fald ikke virke fremmende paa Ædrueligheden, for Forholdet er jo ikke det, at de, der lukkes ind mellem Kl. 12 og Kl. 1, vil have et Glas Mælk, før de skal hjem i Seng. Hvis der var Tale om, at de vilde ind og have et Glas Mælk, inden de skulde til Ro, kunde vi maaske se anderledes paa det, men det er jo ikke Meningen. Meningen er, at de vil have deres lille Kæfert spædet yderligere op. Det er vi imod, vi mener, det fremmer ikke Ædrueligheden, og hvis Lovgivningen anlægges paa, at det skal være til Fordel for Beværtere og Alkoholkapitalen, er vi yderligere imod det.

Naar Bestemmelsen motiveres med, at rejsende, der kommer ind, ikke kan faa et Stykke Smørrebød og en Kop Kaffe, er det jo ganske ved Siden af. Lyntogene har alle Madvarer og Drikkevarer i Overflod, som Folk kan forsyne sig med, og i øvrigt kommer de fleste Lyntog ind inden Kl. 12, saa Folk kunde endelig godt komme ind paa en Restauration, det er ingen Motivering.

Jeg har ogsaa hørt nævnt, at det skulde være for at undgaa Overtrædelser. Ja, der har vi det netop! Lad os ikke komme videre ind paa det Skraaplan, for om et Aar eller to skal vi naturligvis udvide yderligere. Vi har slet ingen strenge Bestemmelser her i Forhold til, hvad de har andre Steder. Jeg ved, at f. Eks. i London lukkes alle Beværtninger midt om Eftermiddagen i to Timer, og det kan da i hvert Fald siges at være til Gene for Beværterne, men det er gjort af visse Grunde, hvilke ved jeg ikke, af Hensyn til Ædrueligheden m. m.

Vi har ogsaa lidt at indvende imod, at Overbevillingsnævnets Myndighed udvides. Vi vil afgjort foretrække bestemte Retningslinier og i hvert Fald, at det ikke bliver saadan, at det overgriber, hvad de kommunale Myndigheder har at sige i disse Spørgsmaal.

Ifølge § 2, Stk. 6, kan Handelsministeren give Dispensation fra Bestemmelsen om, at Fængselsstraf er en Hindring for at erhverve Bevilling. Det ser noget mærkeligt ud. Har vi ikke ustraffede Personer nok til at drive Gæstgiverierne? Det er efter min Mening at nedsætte Standen. Skal der endelig være Tale om at give Dispensation, bør det i hvert Fald være for en Mand, der tidligere har arbejdet i Faget, hvor der